

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. oktobar 2011. godine
Br. ref.: RK 141/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 116/10

Podnosilac zahteva

Lon Paluca

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova,
Rev. br. 286/2007, od 6. maja 2010. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Lon Paluca sa prebivalištem u Prizrenu, koga zastupa g. Sahit Bibaj, advokat iz Prištine.

Predmetna stvar

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: „Vrhovni sud“), Rev. br. 286/2007 od 6. maja 2010. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 15. novembra 2010. god., a kojom mu je navodno prekršeno pravo na kompenzaciju za eksproprisanu imovinu.
3. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda, tvrdeći da je u suprotnosti sa članom 46. st. 1. i 3. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Ustav“) i članom 1. [Zaštita imovine] Protokola br. 8 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: „EKLP“) u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava, član 22. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008. god. (u daljem tekstu: „Zakon“) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Poslovnik o radu“).

Postupak pred Sudom

5. Dana 18. novembra 2010. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
6. Dana 22. novembra 2010. god., predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Gjyljeta Mushkolaj.
7. Zahtev je 28. januara 2011. god. prosleđen Vrhovnom sudu.
8. Sud je 27. aprila 2011. god. tražio dodatna dokumenta od Opštine Klina, kojim bi se pokazalo da li je podnosilac zahteva dobio drugi lokal gde bi mogao da obavlja svoju poslovnu delatnost.
9. Sud je 27. aprila 2011. god. tražio dodatne dokumente od podnosioca zahteva, kojim bi se pokazalo da li je podnosilac zahteva dobio neki drugi lokal gde bi vršio poslovnu delatnost.
10. Dana 3. maja 2011. god. Opština Kline je dostavila odgovor/dokumente kojima se pokazuje da podnosilac zahteva nije bio protiv eksproprijacije i da nije hteo kompenzaciju, nego lokal gde bi mogao da nastavi da obavlja poslovnu delatnost. Pored toga, podnosilac zahteva je imao samo privremenu dozvolu da obavlja poslovnu delatnost u lokalima koji je eksproprisan.
11. Dana 6. maja 2011. god. podnosilac zahteva je dostavio zatražena dodatna dokumenta kojima se pokazuje da podnosilac zahteva nikada nije dobio kompenzaciju u odnosu na eksproprisanu imovinu. Međutim, podnosilac zahteva nije odgovorio na pitanje da li je dobio drugi lokal gde bi mogao da obavlja svoju poslovnu delatnost.
12. Veće za razmatranje je 23. maja 2011. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Opis činjenica

13. Dana 14. januara 1975. god. podnosilac zahteva je kupio nepokretnu imovinu površine 0.03.20 hektara. Podnosilac zahteva je overio ugovor u sudu, uplatio cenu transakcije i dobio nepokretnu imovinu na posed i korišćenje.
14. 18. januara 1977. god. Uprava za ekonomiju, komunalna i imovinsko-pravna pitanja Skupštine opštine Kline je eksproprialala nepokretnu imovinu podnosioca zahteva za dobrobit samoupravne interesne zajednice za stambena pitanja i za potrebe izgradnje društvene zgrade na toj nepokretnoj imovini (Odluka br. 04-465-15/2). Prema ovoj odluci, podnosilac zahteva je odobrio eksproprijaciju ali je tražio naknadu u vidu sličnog lokala kako bi mogao da nastavi svoju delatnost. U ovom pogledu, podnosilac zahteva je pokrenuo sudski postupak pred Opštinskim sudom da bi dobio kompenzaciju za eksproprialanu imovinu. Međutim nije bilo konačne sudske odluke. Posle 1999. podnosilac zahteva je pokušao da obezbedi spise predmeta i da nastavi postupak, ali nije uspeo pošto je Opštinski sud usmeno obavestio podnosioca zahteva da njegov slučaj nije kod njih, a kasnije je ovo potvrđeno i napismeno (Potvrda A.GJ. 276/2010 od 22. oktobra 2010. god.).
15. Dana 17. aprila 2001. god. podnosilac zahteva je podneo tužbu za nadoknadu pred Opštinskim sudom u Klini.
16. Opštinski sud u Klini je 16. oktobra 2003. god. odobrio tužbu podnosioca zahteva i naložio suprotnoj strani, u vezi sa eksproprialanom imovinom, da dozvoli podnosiocu zahteva stalno korišćenje lokala istih dimenzija kao što je eksproprialana imovina, ili da podnosilac zahteva dobije nadoknadu u novčanoj protivvrednosti (C. br. 54/2001).
17. Opština Klina je uložila žalbu na ovu presudu Okružnom sudu u Peći.
18. Dana 8. maja 2007. god. Okružni sud u Peći je poništio presudu Opštinskog suda, odbacujući tužbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i zaključio da podnosilac zahteva nije podneo zahtev za nadoknadu do 2001, te da je stoga zahtev podnosioca zahteva zastareo (Ac. br. 233/04).
19. Podnosilac zahteva je 9. jula 2007. god. podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu.
20. Dana 6. maja 2010. god. zahtev za reviziju podnosioca zahteva je odbačen kao neosnovan. Vrhovni sud je potvrdio odluku Okružnog suda (Rev. br. 286//2007) i dodatno naveo da suprotnoj strani nedostaje pasivni legitimitet, pošto ona nije pravni naslednik onih organa koji su eksproprialali imovinu. Suprotna strana su bila novoosnovana tela shodno Uredbi UNMIK-a 2000/45 o samoupravi opština na Kosovu (u daljem tekstu: Uredba UNMIK-a 2000/45), kojom se predviđa da one neće preuzeti obaveze bivše Opštine Klina.

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 46. st. 1. i 3. [Zaštita imovine] Ustava jer mu eksproprialana imovina nikada nije kompenzovana. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da mu je povređeno pravo zagwarantovano članom 1. [Zaštita imovine] Protokola br 1 EKLJP-a, koja se direktno primenjuje kao što je predviđeno članom 22. Ustava.

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Podnosilac zahteva se žali da je Vrhovni sud prekršio član 46. st. 1. i 3. [Zaštita imovine] Ustava i član 1. [Zaštita imovine] Protokola br. 1 EKLJP-a u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava.
23. Međutim, kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, a dodatno obrazložene Zakonom i Poslovníkom o radu.
24. Vezano sa tim, Sud se poziva na član 48. Zakona:

“Podnosilac podneska je dužan da u svom zahtevu precizno razjasni to za koja prava i slobode tvrdi su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.
25. Prema Ustavu, nije dužnost Ustavnog suda da razmatra da li je Vrhovni sud navodno počinio greške u činjenicama ili zakonu (zakonitost), osim i samo ako su greške narušile prava i slobode garantovane Konvencijom (ustavnost). Stoga, Ustavni sud ne može delovati kao sud četvrtog stepena kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
26. U stvari, podnosilac zahteva nije dokazao povredu svog prava, odnosno Ustavom zagaranovanog prava na pravično suđenje.
27. Dakle, Ustavni sud samo može razmatrati da li su dokazi predstavljeni na način kao i da li je postupak uopšte, gledano u celini, izvršen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, *mutatis mutandis*, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.). Međutim, podnosilac zahteva nije izneo nijednu tvrdnju u vezi sa pravičnošću postupka vođenog od strane Vrhovnog suda.
28. Konačno, podnosilac zahteva ne samo da nije izgradio slučaj na povredi svog prava na pravično suđenje nego nije izneo nijedan *prima facie* dokaz o takvoj vrsti povrede (vidi Vanek protiv Republike Slovačke, ESLJP Odluka o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.). Štaviše, podnosilac zahteva nije tačno razjasnio, kao što je predviđeno članom 48. Zakona, koja su ta prava i slobode za koja tvrdi da su mu povređena presudom Vrhovnog suda.
29. Proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan shodno pravilu 36. stav 1. tački c) Poslovníka o radu koji predviđa: *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan”.*

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 48. Zakona o Ustavnom sudu i pravilu 36. stavu 1. tački c) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, ... 2011. godine...

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

